

Kayıp İnsanların Şehirlerinde

– AhmetZeytinci · 04 Mart 2017

Kayıp insanların şehirlerinde ne işimiz var bizim.
Burası Bağdat'sa, çok işimiz var onu söyleyeyim.
Çocukların ağlamasını susturmalyız önce,
Kardeşimiz ya, onlar bizim dince,
Aslında bunun da bir önemi yok;
İnsan o, insan olabildiğince...

Sonra kadınların kırılan kalpleri,
Kadınlık gururları onarılmalı,
Hayata güven duymalı,
Kadınlar daha şerefli yaşamalı,
Güven tesis edilmeli toplumda,
Hiç kimse birbirinin mezhebine karışmamalı,
İşte bu böyle bir şey, iki üç aşamalı...

Kayıp insanların şehirlerinde ne işimiz var bizim.
Burası Ramallahsa,
Daha da çok işimiz var onu söyleyeyim.
Çocukları dövülmüşse,
Çocuklarının kemikleri kırılmışsa anaların,
Elektrik,su yoksa,
Okul yoksa, öğrenmek yoksa,
Yalınayak, baldırı çıplak gezmek varsa,
Ve bütün yalanlara, insanların karnı toksa,
Daha çok işimiz var onu söyleyeyim.

Kayıp insanların şehirlerinde ne işimiz var bizim.
Burası Diyarbakır'sa, Şırnak'sa, Van'sa,
Varoşlarda binlercesi,
Yoksulluk sınırının altında yaşıyorsa,
Ve batıya gitmek için,
Otobüsler adam almıyor, taşıyorsa,
Eğitimler yarımca,
Dört karılı, otuz çocuklu adamlara,
Oturdıkları evler darsa,

Kışın kar yolları kapadığında,
Köy yolları beş altı ay kapalıysa,
Kayıp insanların şehirlerinde,
Daha çok işimiz var bizim...